

หัวข้อการค้นคว้าแบบอิสระ

ความสุขตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของ
ชาวบ้านในตำบลแม่นะ อำเภอเชียงดาว
จังหวัดเชียงใหม่

ผู้เขียน

นางสาวปัทมา สมใจ

ปริญญา

เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อ.ดร.นัทธมน ชีระกุล อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก
อ.ดร.รสนัน โอสถำนันต์กุล อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาลักษณะส่วนบุคคลและลักษณะการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ประเมินระดับความสุขและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อความสุขตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของชาวบ้านในตำบลแม่นะ อำเภอเชียงดาว จังหวัดเชียงใหม่ อันจะเป็นประโยชน์ต่อองค์กรท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาชุมชนให้เป็นตำบลอยู่ดีกินดีและมีความสุข

งานวิจัยได้ศึกษาถึงลักษณะส่วนบุคคลและลักษณะการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รวมถึงการประเมินระดับความสุขโดยรวมของตัวอย่างชาวบ้านนั้น ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และการทดสอบไคสแควร์ ส่วนปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสุขตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจากองค์ประกอบทั้งหมด 7 ด้าน 31 ตัวชี้วัด ใช้วิธีการวิเคราะห์แบบจำลองแบบ Ordered Logit Model ด้วยวิธีการประมาณภาวะความน่าจะเป็น (Maximum Likelihood Estimates: MLE) และการวิเคราะห์ผลกระทบส่วนเพิ่ม (Marginal Effects) เพื่อศึกษาถึงความน่าจะเป็น (probability) ของปัจจัยที่มีผลต่อระดับความสุข

ผลการศึกษาพบว่าลักษณะการดำเนินชีวิตตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงแต่ละด้าน มีระดับการรับรู้และปฏิบัติในระดับมาก (คะแนนเฉลี่ย 3.41-4.20) ระดับความสุขโดยรวมเฉลี่ย 7.28 คะแนน จาก 10 คะแนน เมื่อพิจารณาถึงลักษณะส่วนบุคคลด้วยการทดสอบไคสแควร์ พบว่า อายุ จำนวนปีที่ได้รับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อคน ภาระหนี้สิน เงินออม และระยะเวลาดำเนินชีวิตที่ยึดหลัก

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับความสุข หากลักษณะส่วนบุคคลดังกล่าวต่างกัน ทำให้ระดับความสุขต่างกัน

เมื่อพิจารณาถึง ตัวชี้วัดจากองค์ประกอบแต่ละด้าน พบว่า ตัวชี้วัด 19 ตัวชี้วัดจากทั้งหมด 31 ตัวชี้วัดมีผลต่อระดับความสุขโดยรวมของชาวบ้านดังต่อไปนี้ ด้านการพึ่งตนเอง ประกอบด้วย การมีที่ดินทำกินอย่างเพียงพอ และการลดค่าใช้จ่ายการบริโภคโดยการปลูกผักสวนครัวไว้กินเอง ด้านครอบครัว ประกอบด้วย การที่สมาชิกในครอบครัวมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน ไม่ทะเลาะเบาะแว้ง ได้อยู่พร้อมหน้ากัน และสามารถเลี้ยงดูลูกหลานให้เจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ ด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ประกอบด้วย มีสุขภาพร่างกายสมบูรณ์แข็งแรง ไม่เจ็บป่วยบ่อยมีयरักษาโรค ได้รับความเจ็บป่วย รวมถึงการไม่ยุ่งเกี่ยวกับเหล้าบุหรี่และอบายมุข ด้านชุมชนเข้มแข็ง ประกอบด้วย ชุมชนที่อาศัยอยู่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ไม่มีการประทุษร้ายกันมีสิทธิเสรีภาพมีการยอมรับและเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นคนที่เท่าเทียมกันตามระบอบประชาธิปไตย และมีผู้นำที่เข้มแข็งสามารถดูแลขับเคลื่อนชุมชนให้มีความสุขได้ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย การมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์มีสัตว์ป่าจำนวนมากและหลากหลาย และดินมีคุณภาพดีเหมาะแก่การเพาะปลูก ด้านศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี ประกอบด้วย การเข้าวัดทำบุญทำทานหรือช่วยเหลือแบ่งผู้อื่นและสามารถธำรงไว้ซึ่งคุณค่าของประเพณีวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชนท้องถิ่นสามารถใช้ สดท้ายด้านองค์ความรู้ภูมิปัญญา ประกอบด้วย การอนุรักษ์ สืบทอดองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้ลูกหลานได้เรียนรู้ตลอดจนการนำหลักสูตรท้องถิ่นบรรจุในการเรียนการสอนในโรงเรียน

ดังนั้น เพื่อพัฒนาชุมชนตำบลแม่ณะให้เป็นตำบลที่มีความสุขตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรส่งเสริมนโยบายที่เกี่ยวกับการส่งเสริมให้คนในชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ ความสัมพันธ์สถาบันครอบครัว การดูแลสุขภาพร่างกายและจิตใจ การรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้อุดมสมบูรณ์ รวมทั้งการอนุรักษ์และสืบทอดวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม องค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นต่างๆให้ลูกหลานสืบไป

Independent Study Title	Happiness Regarding to Sufficiency Economy Philosophy of People in Tambon Mae Na, Chiang Dao District, Chiang Mai Province	
Author	Miss Papitchaya Somjai	
Degree	Master of Economics	
Advisory Committee	Lect. Dr. Nuttamon Teerakul	Advisor
	Lect. Dr. Rossarin Osathanunkul	Co-advisor

ABSTRACT

This independent study has the objectives to examine the rural folks' personal traits and the characteristics of their daily life practices following the Sufficiency Economy philosophy, assess their levels of happiness, and perform an analysis on the factors contributing to their happiness from leading their life according to the Sufficiency Economy philosophy. The investigation was confined to those villagers living in Tambon Mae Na, Chiang Dao District, Chiang Mai Province. The findings from this study are expected to be useful for local community organizations and other pertinent government agencies for application as community development strategies to pursue the goal of developing Tambon Mae Na to become a place where villagers live a good life and enjoy happiness.

Research was conducted for information on personal traits and livelihood features of sampled villagers under study who led their life after the Sufficiency Economy philosophy, and on various indicators in order to assess the overall happiness level of these villagers. Analysis was performed upon the results of descriptive statistics including frequency and percentage, and chi-square test. The assessment of happiness resulted from practicing sufficiency economy was made with reference to the seven elements of the Sufficiency Economy philosophy encompassing altogether 31 indicators and whose effects on the happiness level were measured by means of Ordered Logit

Model based on maximum likelihood estimation procedure for subsequent analysis of the regression results in terms of marginal effect of each determinant.

The investigation found that the characteristics of villagers' adoption of various elements in the Sufficiency Economy philosophy for making their livelihoods were prominent in both perception and practice (average score in the range of 3.41 – 4.20). The happiness level, on the average, was measured 7.28 out of the 10 maximum score. The chi-square test for the relationship between personal traits and happiness level provided the results indicating that age, years of schooling, occupation, average personal income, debt burden, savings, and length of time practicing sufficiency economy principles can explain the happiness level at statistically significant level. This implies that people having different personal background will sense their happiness at different level.

The study on various indicators contained in each element of sufficiency economy revealed 19 out of the total 31 indicators had the effects on the average happiness level of the villagers: specifically, the attributes of having adequate land for making living and the saving of consumption expenses from home grown vegetables in the self reliance element; the family relationship without disputes among members and with regular presence of all members and the capability to raise children to become quality adults in the family component; the healthy physical condition with rare occurrence of illness and with access to medicines in time of illness including the abstention from alcohol, cigarette, and gambling in the physical and mental health aspect; the safety in life and property, the absence of harmful or violent actions, the acceptance and respect regarding human rights, freedom, equality, and democracy, and the strong community leadership in caring and driving community members for their happiness in the strong community consideration; the rich and diverse wildlife and the rich soil for farming in the natural resources and environment component; the practice of temple going for merits making, the giving to or sharing with others, and the ability to cherish the value of culture and traditions unique in the local community for sustainable use in the religion, culture, and tradition aspect; and finally, the preservation and transfer of local knowledge and wisdoms for the younger generations to learn from and the inclusion of local studies in the regular school curriculum in the knowledge and information element of sufficiency economy.

From the above findings, therefore, it can be concluded that in the efforts to develop Tambon Mae Na to become a local community full of happiness from practicing sufficiency economy principles, the village communities and relevant government agencies should promote policies and measures that can encourage and help people in the community to become self-reliant, maintain good family relation and institution, take good care of their physical and mental health, protect natural resources and the environment for long lasting richness and fertility, and preserve and transfer the valuable culture, traditions, local knowledge and wisdoms for the perpetual benefits of future generations.